

A woman with voluminous, curly red hair is lying down, resting her chin on her hand. She is wearing a light pink, draped dress with intricate beaded embroidery. The background is a warm, orange-red color with a subtle pattern of white dotted lines.

Patricia
Petibon
& Susan Manoff

OPERA
NA ZAMKU
w Szczecinie

OPERA
NA ZAMKU
w Szczecinie

KONCERT NADZWYCZAJNY

Patricia Petibon
sopran

Susan Manoff
fortepian

23 LISTOPADA 2015
OPERA NA ZAMKU W SZCZECINIE

PATRONAT HONOROWY
NAD KONCERTEM OBJAŁ
AMBASADOR REPUBLIKI FRANCUSKIEJ W POLSCE

PROGRAM KONCERTU

Reynaldo Hahn (1874–1947)
A Chloris z cyklu *Vingt mélodies, deuxième recueil*, nr 14
Pholoé z cyklu *Études latines*, nr 8
Quand je fus pris au pavillon
 z cyklu *Vingt mélodies, deuxième recueil*, nr 8
 Erik Satie (1866–1925)
Désespoir agréable z cyklu *Six Pièces de la période 1906-1913*, nr 1
 Gabriel Fauré (1845–1924)
Spleen z cyklu *Quatre mélodies*, op. 51, nr 3
 Manuel Rosenthal (1904–2003)
Pêcheur de Lune z cyklu *Trois Poèmes de Marie Roustan*, nr 2
 Gabriel Fauré (1845–1924)
Les berceaux z cyklu *Trois mélodies*, op. 23, nr 1
 Erik Satie (1866–1925)
Je te veux
 Manuel Rosenthal (1904–2003)
Fido, Fido z cyklu *Chansons du Monsieur Bleu*, nr 3
L'Éléphant du Jardin des Plantes
 z cyklu *Chansons du Monsieur Bleu*, nr 2
 Erik Satie (1866–1925)
Les Courses na fortepian solo, z cyklu *Sports et Divertissements*
 Francis Poulenc (1899–1963)
Voyage à Paris z cyklu *Banalités*, FP 107, nr 4
Hier z cyklu *Trois poèmes de Louise Lalanne*, FP 57, nr 3
 Jules Massenet (1842–1912)
Adieu, notre petite table z opery *Manon*
 Erik Satie (1866–1925)
Le Pique-nique na fortepian solo, z cyklu *Sports et Divertissements*
 Francis Poulenc (1899–1963)
Les gars qui vont à la fête
 z cyklu *Chansons villageoises*, FP 117, nr 2
Les chemins de l'amour, FP 106

- PRZERWA -

Joseph Canteloube (1879–1957)
La delaïssádo z cyklu *Chants d'Auvergne*
 Giacomo Puccini (1858–1924)
O mio bambino caro z opery *Gianni Schicchi*
 Manuel de Falla (1876–1946)
Asturiana z cyklu *Siete canciones populares españolas*, nr 3
 Fernando Obradors (1897–1945)
El vito z cyklu *Canciones clásicas españolas*
 Henri Collet (1885–1951)
A vida dos arreiros z cyklu *Poema de un día*, nr 5
 Joaquín Pérez Turina (1882–1949)
Cantares z cyklu *Poema en forma de canciones*, op. 10, nr 3
 Erik Satie (1866–1925)
Sur un vaisseau na fortepian solo
 z cyklu *Trois Descriptions automatiques*, nr 1
La statue de bronze z cyklu *Trois mélodies de 1916*, nr 1
Daphénéo z cyklu *Trois mélodies de 1916*, nr 2
 Leonard Bernstein (1918–1990)
La Bonne Cuisine:
Plum Pudding
Queues de Boeuf
Tavouk Gueunksis
Civet à toute vitesse
 George Gershwin (1898–1937)
Prélude nr 2, na fortepian solo
 Agustín Lara (1897–1970)
Granada

Patricia Petibon

Edukację muzyczną pobierała w Conservatoire National Supérieure de Musique u Rachel Yakar, a odkrył ją William Christie. Sopranistka Patricia Petibon zdobyła renomę gwiazdy jako jedna z najbardziej wszechstronnych interpretatorek repertuaru od francuskiego baroku po muzykę współczesną. Od momentu postawienia swoich pierwszych kroków na scenie w 1996 r. w *Hippolyte et Aricie* Rameau nieustannie przemierza historię muzyki, obejmując okres od Mozarta i Offenbacha, Donizettiego i Verdiego aż po Poulenc'a i Berga, występując na najznamienitszych scenach świata.

Przywiązanie sopranistki do muzyki barokowej widoczne jest w jej występach w roli Phani i Zimy w *Les Indes galantes* Rameau pod dyktando Williama Christiego w Operze Paryskiej lub w roli Dalindy w *Ariodante* pod batutą Marca Minkowskiego, jak również w *Orfeuszu* i *Eurydyce* Glucka pod dyktando Johna Eliota Gardinera podczas ceremonii ponownego otwarcia paryskiego Théâtre du Châtelet. Inne godne uwagi kreacje Patricii Petibon obejmują rolę Ginewry w *Ariodante* Händla w Grand Théâtre de Genève oraz rolę Morgany w operze *Alcina* Händla w Teatro alla Scala. Jeden z największych sukcesów odniosła jako Giunia w operze *Lucio Silla* Mozarta w Theater an der Wien pod dyktando Nikolausa Harnoncourta, z którym często współpracuje.

Jej najnowsze osiągnięcia to Despina w *Così fan tutte* na Festiwalu w Salzburgu oraz debiut w roli Lulu w Genewie podczas Festiwalu w Salzburgu i w Barcelonie (również wydany na DVD pod egidą DGG). Wystąpiła ponadto jako Blanche w *Dialogach karmelitanek* w Theater an der Wien, Aspasia w *Mitridate, rè di Ponto* pod dyktando Ivora Boltana w Bayerische Staatsoper w Monachium oraz Zuzanna w *Weselu Figara* na Festiwalu w Aix-en-Provence. Jej debiuty w roli Donny Anny w *Don*

„Barwa głosu, dykcja, intonacja – wszystko jest bliskie perfekcji. Połączenie tych cech z naturalnymi zdolnościami aktorskimi sprawia, że Patricia Petibon otwiera przed nami piekło i niebo, zapewniając nam emocjonujące doznania”.

Recenzja *Dialogów Karmelitanek*,
„Le Monde”, 13 XII 2013

Giovanim w Opéra Bastille w Paryżu oraz w roli Gildy w *Rigoletcie* w Monachium odniosły niewiarygodny sukces. Niedługo po swoim występie w teatrze Liceu w Barcelonie w operze *Lucio Silla* Mozarta, w grudniu 2013 r. otrzymała znakomite recenzje oraz zdobyła uznanie publiczności za rolę Blanche w *Dialogach karmelitanek* w Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu. Patricia Petibon podbiła serca publiczności i krytyków w Brukseli, triumfując podczas światowej prapremiery *Au Monde Philippe'a Boesmansa* w Théâtre de la Monnaie, jak również podczas kolejnego przedstawienia w Opéra Comique w Paryżu. Odniosła również sukces podczas Festiwalu w Aix-en-Provence śpiewając w roli Ginewry w operze *Ariadante* Händla, jak również w operze *Manon* wystawianej w Wiedeńskiej Operze Państwowej.

Patricia Petibon współpracuje blisko z Alainem Altinoglu, Bertrande de Billym, Ivorem Boltonem, Danielem Hardingiem, Emmanuelle Haïm, Kristjanem Järviem, Andream Marconim, Josepem Ponssem, Christophem Roussetem i Les Talens Lyriques, Jérémie'm Rhorerem i Le Cercle de l'Harmonie oraz Paavo Järviem, jak również znanymi orkiestrami, takimi jak Orchestre de Paris, Orchestre National de France, Orchestre National de Lyon, Wiedeńska Radiowa Orkiestra Symfoniczna (RSO), Bawarska Radiowa Orkiestra Symfoniczna, Orkiestra Symfoniczna MDR, La Cetra, Wenecka Orkiestra Barokowa, Il Giardino Armonico, Freiburger Barockorchester i wiele innych.

Czuje się znakomicie na największych scenach recitalowych. Często występuje w Paryżu, w wiedeńskich Musikverein i Konzerthaus, podczas Festiwalu w Salzburgu, w Grazu, Genewie, Aix-en-Provence, Luksemburgu, Amsterdamie, Kopenhadze, Barcelonie, Madrycie i Bilbao. Wydaniu jej nowego albumu *La Belle Excentrique* jesienią 2014 r. towarzyszyła seria recitalów promujących ten nowy program.

Wśród najbliższych wydarzeń z jej udziałem jest również projekt najnowszej trasy z La Cetra i Andream Marconem, z Le Concert d'Astrée i Emmanuelle Haïm, a także z francuskim zespołem muzyki barokowej Amarillis. Sezon 2015/2016 przyniesie również koncerty z Orchestre National de France pod batutą Gustava Gimeno, z Gewandhausorchester Leipzig pod dykcją Jérémie'ego Rohrera, z hr-Sinfonieorchester Frankfurt pod batutą Andrei Marcona, z orkiestrą Fundação Calouste Gulbenkian i Frédérikiem Chaslinem, jak również recitale w Dortmundzie, w Wigmore Hall w Londynie, w La Rochelle i w Amsterdamie. Na scenie operowej można ją usłyszeć w tytułowej roli w operze Händla *Alcina* w Aix-en-Provence, jako Gil-

„Znakomity występ Patricii Petibon, która użyczyła swojego olśniewającego głosu drugiej siostrze. Wymarzona rola, w której jej głos błyszczy, iskrzy i bez wysiłku wznosi się na wyżyny...”

M. Fiedler, Światowa prapremiera *Au Monde Philippe'a Boesmansa*, „Das Opernglas” 2/2014

dę w *Rigoletcie* Verdiego w Bawarskiej Operze Państwowej w Monachium oraz jako Asterię w *Mitridate* Mozarta w Théâtre des Champs-Élysées.

Wśród nagrań Patricii Petibon znajdują się tytuły takie jak *Les Fantaisies de Patricia Petibon* – stanowiący szeroki wycinek jej bogatego repertuaru, *French Touch* – album zawierający arie francuskie, album solowy z francuskimi ariami barokowymi, *Orlando Palladino* nagrany z Nikolausem Harnonourtem oraz *La Passione di Gesù* nagrany z Fabio Biondim. Inne godne uwagi nagrania artystki obejmują duety z oper Händla z Emmanuelle Haïm, *Werthera* Masseneta oraz *Uprowadzenie z Seraju* Mozarta. Od 2008 r. artystka

nagrywa wyłącznie dla Deutsche Grammophon. Jej debiutancki album *Amoureuuses* – arie Mozarta, Haydna i Glucka nagrane z Concerto Köln i Danielem Hardingiem – wydany jesienią 2008 r. zdobył nagrodę BBC Music Magazine dla „Najlepszego Albumu Operowego”. Można ją również zobaczyć i usłyszeć na nagraniu DVD z *Gali Mozartowskiej* podczas Festiwalu w Salzburgu. W 2010 r. wytwórnia Deutsche Grammophon wydała jej album *Rosso* z włoską muzyką barokową nagrany z Andream Marconem oraz nagranie *Carmina Burana* w Monachium pod dyrekcją Daniela Hardinga. Wśród albumów artystki wydanych w 2011 r. znaleźć można album *Melancolia*, album z ariami i piosenkami hiszpańskimi nagrany z Josepem Pensem dyrygującym Hiszpańską Orkiestrą Narodową podczas tournée po Francji i Hiszpanii w 2011 r. oraz przyjęte z ogromnym uznaniem nagranie (DVD) jej interpretacji Lulu Berga – produkcji Olivera Py, nakręcone na żywo w Liceu w Barcelonie. W 2012 r. artystka wydała album *Nouveau Monde* z ariami i pieśniami barokowymi z Anglii, Francji, Hiszpanii i Ameryki Łacińskiej nagrany z Marconem dyrygującym orkiestrą La Cetra. W 2013 r. Petibon nagrała utwory wokalnie-instrumentalne Poulenca z Paavo Järvim dyrygującym Orchestre de Paris. Jej najnowszy album – wydany we wrześniu 2014 r. – *La Belle Excentrique*, stanowi recital melodii francuskich od Fauré, Satie, Hahn i Poulenca po Manuela Rosenthala i Léo Ferré.

Susan Manoff

Pianistka urodziła się w Nowym Jorku w rodzinie polotewsko-niemieckiej. Studiowała w Manhattan School of Music oraz na University of Oregon. Intensywne studia pod kierunkiem Gwendoline Koldowsky w zakresie interpretacji liryki wokalne sprawiły, że stała się jedną z najbardziej rozchwytywanych pianistek swojego pokolenia.

Manoff uwielbia także muzykę kameralną. Regularnie występuje na festiwalach międzynarodowych i gości w najważniejszych światowych salach koncertowych, takich jak Théâtre des Champs-Élysées, Théâtre du Châtelet, Salle Gaveau, Wigmore Hall, Concertgebouw, Carnegie Hall, wiedeńskie Konzerthaus i Musikverein. Susan Manoff jest również często zapraszana przez France Musique.

Ciekawość muzyki i miłość do teatru zainspirowały ją do zaangażowania się w stworzenie licznych programów stanowiących połączenie muzyki i tekstu. Współpracowała, między innymi, z Jeanem Rochefortem, Fabricem Luchinim i Marie-Christine Barrault oraz z reżyserami Hansem Jürgenem Syberbergiem i Joëlem Jouanneau.

Susan Manoff nagrywała dla Naïve, Decca, Virgin, Arion, Valois i Aparte. W 2007 r. nagrała pierwszą płytę CD z Sandrine Piau, pod tytułem *Evocation*, a drugą, *Après un Rêve*, wydała w marcu 2011 r. (Naïve). Z wieloletnim partnerem muzycznym Ne-manją Radulovicem nagrała sonaty Ludwiga van Beethovena na skrzypce i fortepian (Decca, 2010). Jej najnowszy album, *La Belle Excentrique*, nagrany z sopranistką Patricią Petibon, wydany został jesienią 2014 r. (Deutsche Grammophon).

Susan Manoff była asystentką chórmistrza w Opéra Bastille, a obecnie jest profesorem Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse w Paryżu. W 2011 r. francuskie Ministerstwo Kultury nadało jej tytuł Chevalier des Arts et Des Lettres.

Występ Patricii Petibon został zorganizowany przy współpracy z Les Grandes Voix/Céleste Productions. Patricia Petibon nagrywa wyłącznie dla Deutsche Grammophon.

fot.: © DG / Bernard Martinez
© DG / Inge Prader

Opracowanie redakcyjne: Anna Markiewicz-Czau, Jerzy Wołoskiuk
Projekt i skład programu: Monika Gerlicka

SPONSORZY SEZONU ARTYSTYCZNEGO 2015/2016

Bank Polski

WSPÓŁPRACA REDAKCYJNA

PATRONAT MEDIALNY

PARTNER KONCERTU

Rezerwacja biletów, tel. 91 43 48 106
kasa czynna wt.- sob. w godz. 12.00-18.00
tel. 91 33 37 661 | 512 559 465
www.opera.szczecin.pl